

In de week van 27 september worden in het Engelse Aylesbury de wereldkampioenschappen tafeltennis voor gehandicapten gehouden. Onze dorpsgenote Monique v. d. Bosch is opgenomen in de Nederlandse ploeg, die aan dit grote tafeltennis-evenement zal deelnemen. We hadden een gesprek met haar over haar debuut op internationaal topniveau en over de verwachtingen, die zij hieromtrent koestert.

Enigszins verrassend is haar uitzending naar Engeland zeker, omdat het er lang naar heeft uitgezien, dat de Nederlandse Invalidensportbond geen damesteam zou afvaardigen. In juni werd dit van bondswege nog eens bevestigd en in feite rekende Monique nergens meer op. Waarom kan toch deze voor haar zo plezierige ommekeer?

"De Bond richt zich helemaal op de Olympische Spelen, die in 1984 in de Verenigde Staten worden gehouden. Er is nu al een selectiegroep samengesteld, die zich op dit evenement voorbereidt. We zitten met zijn vieren in deze selectiegroep. De bond heeft bewust voor verjonging gekozen en met mijn 17 jaar ben ik nog niet eens de jongste van de selectie", aldus Monique, die er nog aan toevoegt, dat de kampioene van Nederland, Gerda Becker, niet in deze selectie is opgenomen. Haar leeftijd alsmede verminderde interesse in het bedrijven van topsport zijn hiervan de oorzaken.

"De technische leiding was er nogal huiverig voor om ons in te schrijven voor dit wereldkampioenschap, omdat men er steeds van uit is gegaan, dat we toch geen kans zouden hebben op een eervol resultaat. We hebben namelijk nog geen enkele interland gespeeld en mijn enige internationale ervaring bestaat uit een paar wedstrijden tegen Duitse en Belgische dames op internationale toernooien in Gouda, Eindhoven en Venray. Tegen de echte topspeelsters uit andere landen heb ik echter nog nooit gespeeld en voor mijn teamgenoten geldt hetzelfde. In Engeland kunnen we dus volop ervaring opdoen en dat is toch wel belangrijk met het oog op de Olympische Spelen. En ik denk, dat dit voor de bond uiteindelijk de doorslag heeft gegeven."

Volgens Bob van Hoften, de trainer van de Nederlandse selectie, heeft echter ook meegespeeld het feit, dat het spelpeil van de geselecteerde dames aanmerkelijk is gestegen in vergelijking met bijv. een half jaar geleden. Dus toch niet helemaal kansloos? Wie zal het zeggen.

In ieder geval staan de dames niet onder druk om persé een bepaalde prestatie te

moeten leveren. Mogelijk dat er in die ontspannen sfeer toch voor verrassende resultaten wordt gezorgd.

Brabantse selectie

Het Nederlands team bestaat uit louter Brabantse speelsters. De teamgenoten van Monique zijn Mariëlle v.d. Ploeg uit Geertruidenberg en Anke van Heeswijk uit Helmond. Op de verschillende toernooien in Nederland zijn ze elkaars grote rivalen en met name Anke en Monique zitten vaak in elkaars vaarwater.

Van animositeit zal in Engeland uiteraard geen sprake zijn. Ze weten wat ze aan elkaar hebben en ze weten voor welke moeilijke opgave ze daar staan. Bij de teamwedstrijden zal Monique naar verwachting de belangrijkste schakel zijn. Zoals de zaken er nu voorstaan, zal zij daarbij zowel in het enkelspel uitkomen als in het dubbelspel; dit laatste samen met Anke van Heeswijk. Mariëlle v. d. Ploeg zal de resterende enkelspelwedstrijden voor haar rekening nemen.

Het drietal komt niet alleen uit in de landenwedstrijden maar neemt ook deel aan het individuele toernooi. "Hierbij komen we in twee klassen uit, namelijk in onze eigen rolstoelklasse en in de open klasse. Voorzover ik weet kan iedereen hiervoor inschrijven, zodat we maar op zware tegenstand rekenen. Misschien is het zelfs zo, dat we daarbij moeten spelen tegen niet-rolstoelers. Dit zou het natuurlijk wel erg moeilijk maken, want het scheelt enorm of je speelt tegen iemand, die achter de tafel staat of tegen iemand, die net als ik in een rolstoel zit. Ons bereik is namelijk een stuk minder en dat maakt het allemaal wel moeilijker", aldus Monique.

Attaque

Desondanks ziet ze niet op tegen die open klasse, want zij is gewend te spelen tegen lieden, die niet in een rolstoel zitten. Sinds vorig jaar november traint zij namelijk bij de Rooise tafeltennisvereniging Attaque en dat bevalt haar uitstekend. "We traint

Monique v.d. Bosch naar wereldkampioenschappen

1982

men twee keer per week in de Beckart in Nijnsel. Op woensdagavond train ik met de competitie spelers mee; die training duurt 1½ uur en op vrijdagavond is er nog een uur vrije training."

Tijdens die trainingen wordt er flink gewerkt en zoals we constateren, wordt er menige zweiddruppel gelaten. Er is bepaald geen sprake van een gezapig spelletje ping-pong. Monique speelt tegen een van de competitie spelende heren. Hoewel ze het af en toe behoorlijk moeilijk heeft, wordt ze bepaald niet overspeeld. Integendeel, haar snelle en directe spel brengt haar tegenspeler regelmatig in de problemen en zij scoort heel wat punten.

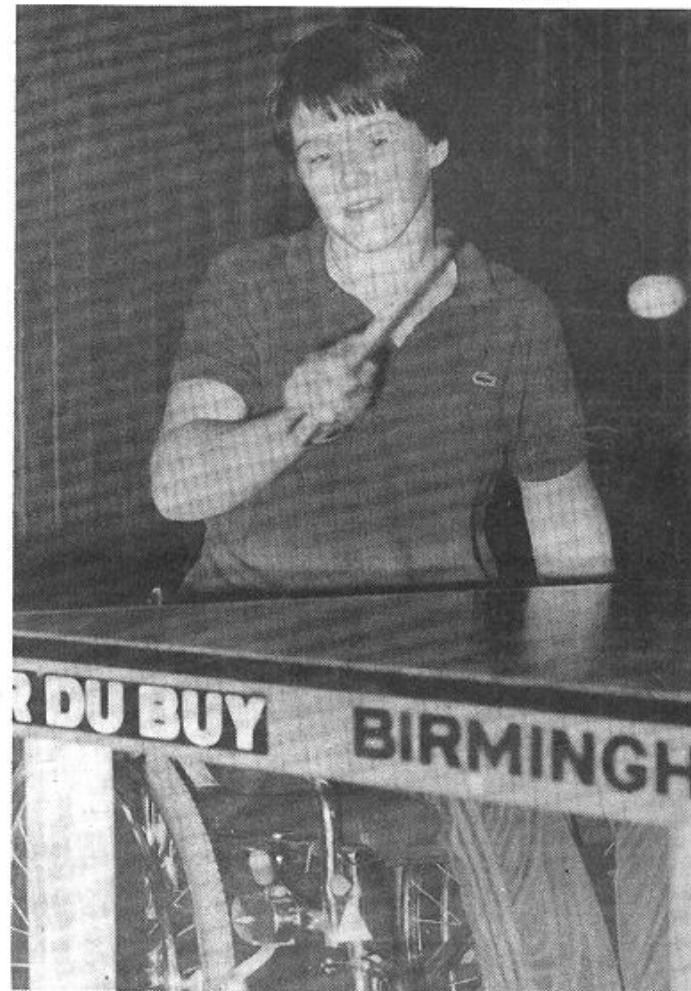
Opvallend feit: zij is de enige dame in het gezelschap. Attaque heeft namelijk nog geen damesafdeling en dit heeft tot gevolg, dat Monique straks in de herencompetitie zal gaan uitkomen. De dispensatie, die zij hiervoor nodig heeft, is al "rond", zodat niets haar optreden in de competitie van de Nederlandse Tafeltennisbond nog in de weg kan staan. Toch zal haar debuut voor Attaque nog een paar weken op zich laten wachten: a.s. zaterdag namelijk, het begin van de NTTB-competitie, neemt Monique deel aan een internationaal toernooi in Eindhoven. Een week later zal zij waarschijnlijk niet mee kunnen doen omdat daags daarna het vliegtuig richting Engeland wacht.

Snelle carrière

Wie zo'n jaar of drie geleden in een gesprek met Monique het woord "tafeltennis" zou hebben laten vallen, zou waarschijnlijk weinig respons hebben gehad. Monique, toen nog leerlinge aan "het Zwijssen" in Veghel, hield zich in haar vrije tijd bezig met sporten als tennis, paardrijden, hockey en zwemmen. Tafeltennis werd slechts sporadisch en min of meer op de bekende huis-tuin-en-keukenmanier beoefend. Hierin is inmiddels dus de nodige verandering gekomen, want tafeltennis vult nu een belangrijk deel van haar vrije uren.

Hoe heeft zij zich tot tafeltennis "bekeerd"?

"Na mijn ziekte ben ik in Eindhoven naar school gegaan omdat ik in mijn rolstoel in Veghel niet meer terechtkon vanwege de vele trappen in het schoolgebouw. In de kantine van de Mavo-school in Eindhoven stond een tafeltennistafel en in de pauze speelde ik daar regelmatig een partijtje. Ik begon er plezier in te krijgen en via een overwinning in een schooltoernooi werd ik geplaatst voor een groot toernooi in Eindhoven. Op dat toernooi speelde ik

een paar goede wedstrijden en zodoende kwam ik terecht bij de Gehandicapten-sportvereniging Gewest Helmond."

Aanvankelijk deed Monique daar aan zwemmen en aan tafeltennis, totdat zij op een gegeven moment een keuze moest maken. Met zwemmen behoorde zij tot de besten van Nederland: tijdens de training verbeterde zij officieus Gewest Helmond. Aanvankelijk deed Monique daar aan zwemmen en aan tafeltennis, totdat zij op een gegeven moment een keuze moest maken. Met zwemmen behoorde zij tot de besten van Nederland: tijdens de training verbeterde zij officieus Gewest Helmond. Aanvankelijk deed Monique daar aan zwemmen en aan tafeltennis, totdat zij op een gegeven moment een keuze moest maken. Met zwemmen behoorde zij tot de besten van Nederland: tijdens de training verbeterde zij officieus Gewest Helmond.

werd tafeltennis, een keuze waarvan zij tot heden nooit spijt heeft gehad. Met volle overgave wordt er getraind, en die trainingen vervelen haar nooit.

Het vliegtuig naar Engeland wacht, maar in feite is Engeland slechts een tussenstation op de route naar de Verenigde Staten. Daar in de "nieuwe wereld" wil ze present zijn bij de Olympische Spelen in 1984 en als het kan ook nog zorgen voor een goede prestatie. De concurrentie daar zal zwaar zijn, erg zwaar zelfs, maar Monique is vol goede moed. Aan haar inzet zal het in ieder geval niet liggen.